

1 Împotriva cui se poate declanșa o procedură de insolvență?

Procedura de insolvență se poate deschide împotriva agenților economici (persoane fizice sau societăți) cu condiția ca aceștia să aibă, după caz:

- active de 300 000,00 EUR sau mai mari în ultimii trei ani anteriori cererii de deschidere a procedurii de insolvență sau a concordatului sau
- un venit anual brut de 200 000,00 EUR sau mai mare în fiecare din ultimii trei ani anteriori cererii de deschidere a procedurii de insolvență sau a concordatului sau
- datoriile totale (la data cererii de deschidere a procedurii de insolvență sau a concordatului) de 500 000,00 EUR sau mai mari (indiferent de data la care au apărut)

2 Care sunt condițiile de deschidere a unei proceduri de insolvență?

a) insolvența impune ca societatea să fie în stare de insolvență; aceasta poate fi solicitată de către:

- debitor
- un creditor
- procuror

b) o înțelegere cu creditorii (*concordato preventivo*) impune ca societatea să se afle în dificultate (și anume, să treacă prin dificultăți financiare care nu sunt suficient de grave pentru a provoca insolvența); poate fi solicitată doar de către debitor.

3 Care sunt activele ce fac parte din masa bunurilor care face obiectul insolvenței? Care este regimul activelor dobândite de debitor după deschiderea procedurii de insolvență?

Toate activele fac parte din masa bunurilor care face obiectul insolvenței, cu excepția următoarelor:

- bunuri și drepturi strict personale;
- pensii de întreținere, salarii, pensii precum și câștigul obținut de insolvent pentru munca depusă, în limita celor necesare pentru a se întreține și pentru a-și întreține familiile;
- venitul din activele copiilor insolventului, disponibile acestuia conform legii, active constând din fonduri păstrate pentru nevoile familiei (*fondo patrimoniale*) și venitul generat de acestea, cu excepția celor prevăzute la articolul 170 din Codul civil;
- bunurile care nu fac obiectul executării silite conform legii.

Masa bunurilor care face obiectul insolvenței include și toate activele dobândite de insolvent după deschiderea procedurii de insolvență, dar nu include datoria angajată de dobândirea și păstrarea acelor active.

4 Care sunt competențele debitorului, respectiv ale practicianului în insolvență?

Practicianul în insolvență (administratorul) are atribuția/sarcina de a administra activele, de a le vinde și de a distribui veniturile încasate către creditori. Administratorul îi poate solicita debitorului insolvent să dezvăluie informații, iar debitorul insolvent poate contesta măsurile luate de administrator și de lichidatorul desemnat de instanță, însă doar dacă acestea încalcă legea (drept urmare, nu doar din motive de oportunitate).

5 În ce condiții se poate invoca o compensare?

Orice persoană sau trebuie să plătească sume de bani practicianului în insolvență poate compensa această datorie cu o creanță (*controcredito*) cu privire la aceeași procedură, însă doar dacă ambele (datoria și creanța) au apărut înainte de deschiderea procedurii.

6 Ce efecte are o procedură de insolvență asupra contractelor în curs la care debitorul este parte?

Administratorul poate decide cu privire la continuarea sau încetarea contractelor în vigoare la momentul deschiderii procedurii de insolvență.

7 Ce efecte are o procedură de insolvență asupra acțiunilor intentate de creditori individuali (cu excepția proceselor aflate pe rol)?

Creditorii pot iniția o acțiune în instanță după deschiderea procedurii de insolvență doar dacă administratorul nu acționează, și anume dacă nu introduce această acțiune (în deplină cunoștință de cauză sau din simplă neglijență).

8 Ce efecte are o procedură de insolvență asupra continuării proceselor în curs de soluționare în momentul deschiderii procedurii de insolvență?

Procesele intentate de un creditor împotriva unei persoane declarate insolvente ulterior pot fi continuate doar de către administrator.

9 Care sunt principalele caracteristici ale participării creditorilor la procedura de insolvență?

Comitetul creditorilor este format din trei sau cinci creditori și are competențe semnificative, și anume:

- autorizează tranzacții, acorduri de compromis, renunțarea la procese, recunoașterea drepturilor terților, ridicarea ipotecilor, restituirea garanțiilor, eliberarea obligațiunilor, acceptarea moștenirilor și a donațiilor și alte acte de administrare specială

- îi solicită instanței înlocuirea administratorului

- aprobă planul de lichidare

- autorizează administratorul să preia contractele în vigoare la data declarării insolvenței

- participă la operațiunile de inventariere a activelor debitorului insolvent

- accesează toate documentele legate de procedură

- autorizează administratorul să excludă din active sau să renunțe la lichidarea unuia sau a mai multor active dacă aceasta par să fie vădit dezavantajoasă

- îi solicită lichidatorului desemnat de instanță suspendarea vânzării activelor.

Pe lângă atribuțiile administrative active indicate mai sus, comitetul creditorilor exprimă opinii cu privire la măsurile luate de către lichidatorul desemnat de instanță sau de către instanța însăși, și anume:

- autorizarea creditorilor garantați să vândă activele deținute ca garanții

- autorizarea lichidatorului desemnat de instanță să continue să administreze temporar societatea (comitetul creditorilor trebuie să aprobe continuarea)

- autorizarea lichidatorului desemnat de instanță să închirieze afacerea (comitetul creditorilor trebuie să aprobe închirierea).

10 În ce mod poate practicianul în insolvență să utilizeze sau să dispună de activele care fac parte din patrimoniul?

Administratorul poate (sub rezerva autorizării prealabile):

- să continue să administreze societatea

- să închirieze activitatea
- să vândă toate activele pentru a distribui încasările către creditori
- să decidă să nu vândă activele la o valoare scăzută.

11 Ce creanțe se înregistrează la masa bunurilor care face obiectul insolvenței debitorului și care este regimul creanțelor apărute după deschiderea procedurii de insolvență?

Orice creditor poate depune o cerere în instanță pentru declararea insolvenței unui debitor. Nu este nevoie ca respectivul creditor să aibă un titlu executoriu; important este să existe documente justificative pentru creanță.

Toți creditorii (incluzându-i astfel și pe cei care au solicitat și au obținut declararea insolvenței) trebuie să solicite admiterea creanțelor lor după deschiderea procedurii de insolvență.

12 Care sunt normele care reglementează înregistrarea, verificarea și admiterea creanțelor?

Creditorii își pot înscrie creanțele fără reprezentare juridică.

Cererile acestora trebuie să includă documente justificative pentru creanță și trebuie înregistrate electronic (folosind poșta electronică certificată).

13 Care sunt normele care reglementează distribuția veniturilor încasate în urma valorificării activelor? Care este ordinea de preferință a creanțelor și drepturilor creditorilor în funcție de rangul acestora?

Veniturile încasate din valorificarea activelor se distribuie în rândul tuturor creditorilor în ordinea priorității. Legea acordă drept de prioritate multor creanțe (ipotecii, garanții, creanțe preferențiale generale sau speciale) în raport cu o parte din active sau cu toate activele.

Dacă (așa cum se întâmplă aproape întotdeauna) veniturile încasate sunt insuficiente pentru a satisface toate creanțele, acestea nu se distribuie proporțional cu valoarea creanțelor, ci în ordinea priorității prevăzută în Codul civil.

14 Care sunt condițiile și efectele închiderii procedurii de insolvență (în special prin concordat)?

Procedura de insolvență se încheie când:

- nu s-au înregistrat creanțe
- s-au satisfăcut toate creanțele
- s-au distribuit toate veniturile încasate din valorificarea activelor
- s-a constatat că nu există active de valorificat sau alte venituri de încasat.

Odată încheisă procedura de insolvență, debitorul insolvent redobândește capacitatea de a introduce și de a răspunde acțiunii juridice și poate achiziționa active fără informarea administratorului.

Înțelegerile cu creditorii se încheie când se aprobă contractul dintre debitor și creditori, dar, când contractul impune cesiunea activelor (*concordato liquidatorio*), procedura continuă spre vânzare, astfel că se încheie după vânzarea tuturor activelor și distribuirea veniturilor încasate către creditori.

Odată încheiată înțelegerea cu creditorii, debitorul insolvent este eliberat de toate datoriile sale.

15 Care sunt drepturile creditorilor după închiderea procedurii de insolvență?

După închiderea procedurii de insolvență, creditorii pot introduce acțiuni împotriva debitorului pentru recuperarea datoriei reziduale (și anume, partea de datorie care nu a fost restituită de către administrator), cu excepția cazului în care a avut loc o procedură de descărcare de gestiune, caz în care creditorii nu pot pretinde nimic de la debitorul insolvent.

Odată încheiată o înțelegere cu creditorii, aceștia nu mai pot pretinde nimic de la debitor. Totuși, dacă debitorul nu își respectă obligațiile, creditorii pot solicita încetarea înțelegerii; cererea trebuie depusă în decurs de un an.

16 Cine suportă costurile și cheltuielile legate de procedura de insolvență?

Costurile aferente procedurii de insolvență sunt suportate direct prin procedura de insolvență și se plătesc din veniturile încasate în urma valorificării activelor. Dacă nu există active, onorariul administratorului și costurile atrase de administrator sunt suportate de către stat.

17 Care sunt normele privind nulitatea, anularea sau inopozabilitatea actelor juridice prejudiciabile masei credale?

Actele juridice desfășurate de debitorul insolvent înainte de deschiderea procedurii de insolvență pot fi revocate dacă au avut loc cu o anumită perioadă de timp (un an sau șase luni) înainte de deschiderea procedurii.

Actele juridice desfășurate de către debitorul insolvent după deschiderea procedurii de insolvență sunt nule.

Actele de administrare specială desfășurate în timpul înțelegerilor cu creditorii și fără acordul instanței sunt nule.

Ultima actualizare: 29/10/2018

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.